

се прѣнася по цѣлий свѣтъ въ малки стькленици (букали); по нѣкога го размѣсватъ съ други работи за лукави печалби.

Въ много случаи, особенно смѣсването му съ подобни миризливи масла едвамъ може да се познае поправеното розово масло: 1) *Идрисено м.*, 2) *Здравецово м.* французско здравецово (гераниено) м. и пр. До сега още не се знаятъ положителни срѣдства, съ помощта на които би могли да се познаятъ чужди примѣси въ розовото масло, въ случай ако миризмата и замръзването не улеснятъ познаването имъ.

Съвсѣмъ чисто масло бива жьлтеникава жидкостъ, въ която при 10—12° С. почеватъ да се образуватъ остри игловидни кристали, които се прѣдставляватъ като една покривка на повърхността: при 5° С. замръзва се всичкото масло въ едно твърдо вещество, което щомъ като се похване съ ржка изново се стопява. Миризмата на розовото масло е много силна и причинява главоболне.

Розовото масло много се употрѣблява за подобряване на различни украсителни направи и помади. Едногодишното му добивание въобще въ Турция и Бѣлгария възлиза на 300.000 мускала (прѣди войната), отъ които $\frac{1}{3}$ часть е прѣдмѣтъ на мѣстна търговия и се дава на купувачи, които го прѣнасятъ за Австрия, остатъкътъ пакъ се купува отъ цариградски, адрианополски и измирски търговци, които го испращатъ за въ Англия, въ Америка, въ Франция, въ Италия, въ Холландия и за цѣлата Етиопия (Африка).

Въ Южна-Азия и Египетъ се употрѣблява розовата вода по-вече отъ колкото розовото масло. Персийцитѣ попрѣскаватъ съ розова вода гоститѣ си въ знакъ на „добрѣ дошли“. Арапитѣ всѣкога измивали християнскитѣ черкви съ розова вода, прѣди да ги прѣобърнжтъ въ джамии.

Саладинъ испратилъ съ 500 камили розова вода, съ която да изчистятъ джамията, която кръстоносцитѣ щѣли да прѣобърнжтъ въ християнска черква.

Освѣнъ розовото масло и вода въ источнитѣ страни особенно въ Египетъ и Мала-Азия употрѣбляватъ, „розово сладко“, както отъ Гръция изнасятъ много „розовъ медъ“. Въ околността на Казанлъкъ правятъ „розова ракия“.